

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C261 – WON21**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie

van 17 juni 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de bevordering van hernieuwbare energie via subsidie en kapitaalparticipatie 3

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de vertegenwoordiging van het Vlaamse Gewest bij jaarvergaderingen van sociale huisvestingsmaatschappijen

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de vertegenwoordiging van het Vlaamse Gewest in de algemene vergadering van de sociale huisvestingsmaatschappijen 5

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de OCMW-steun aan mensen met energieschulden 8

■

Voorzitter: de heer Jan Penris

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de bevordering van hernieuwbare energie via subsidie en kapitaalparticipatie

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, collega's, de Vlaamse overheid stimuleert de productie van hernieuwbare energie in de vorm van subsidiëring en kapitaalparticipaties. Met het systeem van subsidiëring via de groenestroomcertificaten wordt een belangrijke steun voor de sectoren in wind- en zonne-energie bewerkstelligd.

Over de subsidiëring van groenestroomcertificaten voor zonne-energie werd in de media al veel gediscussieerd, en ook in deze commissie. We stellen een vrij gestage groei, en in het laatste jaar zelfs een vrij spectaculaire groei, vast van deze sector, met het risico van een sterke stijging van de elektriciteitsprijs als gevolg van de opkoopplicht voor de distributienetbeheerders. De voorbije weken hebben we het hier al vaker over gehad, maar men kan zich de vraag stellen of het rendement van deze investering wel hoog genoeg is. Dat is zowat de essentie van deze vraag om uitleg.

De hoge subsidiëring voor een te lage productie heeft uiteindelijk toch wel een negatieve impact op de elektriciteitsprijs. Bij windenergie is er volgens mij een beter evenwicht tussen betoelaging en impact op de elektriciteitsprijs: enerzijds door de beperking van het aantal projecten omwille van de ruimtelijke- en de milieu-impact, maar anderzijds ook door een betere verhouding tussen de subsidiëring van de investering ten opzichte van de geproduceerde energie.

Als we kijken naar gemeentelijke en Vlaamse financiële bijdragen, zien we wel dat inzake de kapitaalparticipaties vanuit de gemeente, de sector, in feite de gemengde intercommunales of de samenwerking tussen de gemeenten of provincies en Electrabel SUEZ, reeds voor de liberalisering van de energiemarkt in 2003 het initiatief nam om hernieuwbare energie te promoten en daartoe werd zelfs de maatschappij Wind- en Waterkracht Vlaanderen opgericht. Naast de maatschappelijke bekommernis om hernieuwbare energie te promoten, was de verplichting van de intercommunales om ook groenestroomcertificaten voor te leggen, toch wel een bijkomende drijfveer. Ze waren toen zowel leverancier als distributeur, en toen werd vanuit die kapitaalparticipatie vanuit de gemeentelijke sector toch wel gepleit om aan windenergie voorrang te geven.

Daarnaast steunen de gemeentelijke, de Vlaamse en de federale overheden via participatiemaatschappijen verschillende projecten. Er is Electrabel Green Project Flanders (EGPF), waar de gemeentelijke sector voor 30 percent minderheidsparticipant is. Er is ook Electrawinds. De Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (Gimv), met een meerderheid privé, en de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV), voor 100 percent van de Vlaamse overheid, verschaften Electrawinds reeds groeikapitaal en in 2009 nam de Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij (FPIM) een participatie in Electrawinds van 20 miljoen euro of 5 percent van het eigen vermogen van Electrawinds.

Bij veel nieuwe projecten stellen we vast dat EGPF en Electrawinds als grote concurrenten tegenover elkaar staan. En straks – maar dat is niet rechtstreeks uw bevoegdheid, maar die van uw collega, minister Lieten – is er ook nog het Vlaams energiebedrijf, want dat is een van de speerpunten inzake energie in het Vlaams regeerakkoord.

Minister, u weet ook dat de overheidsmiddelen in de toekomst steeds schaarser zullen worden. We zullen moeten bekijken op welke manier we de meest efficiënte participaties en ondersteuning kunnen geven.

Is er bij de overheidssteun in de vorm van subsidies voldoende aandacht voor de verhouding tussen subsidie en maatschappelijk rendement?

Op welke manier wordt de sociale zijde van de medaille voldoende in het oog gehouden door de kostimpact op de elektriciteitsprijs in toom te houden dankzij een verantwoord subsidiëeringsniveau?

Wordt de meest rendabele hernieuwbare energiebron bij voorkeur gesteund? Ik heb de indruk dat dit niet het geval is: als we de afweging maken tussen zonne-energie en wind, is de keuze snel gemaakt.

Is het in verspreide slagorde optreden bij kapitaalinjecties van de verschillende betrokken overheden verantwoord? Moeten we die niet in kaart brengen? Is dat misschien een van de doelstellingen van het Vlaams energiebedrijf? Men kan daarbij de vraag stellen of de kapitaalbreng van de overheid moet worden ingezet bij de concurrentie tussen privégroepen of eerder om interessante doch financieel riskantere projecten waar te maken en op die manier het voortouw te nemen.

Dit waren een aantal concrete vragen ten aanzien van de problematiek van de ondersteuning, hetzij via subsidie, hetzij via kapitaalparticipatie, met de bedoeling om door de bomen toch het bos te zien en om in de toekomst, in het teken van de efficiëntie, de Vlaamse overheid toch wat te laten stroomlijnen.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, mijnheer Decaluwe, de Europese Unie heeft België de doelstelling opgelegd om tegen 2020 13 percent van de energiebehoefte te dekken met hernieuwbare energiebronnen. De bestaande en nog te ontwikkelen beleidsinstrumenten zullen op deze doelstelling gericht zijn. De hoogte van de steun wordt zo goed mogelijk afgestemd op de zogenaamde ‘onrendabele top’, dat is de steun die nodig is om een project net haalbaar te maken. Op die manier wordt er niet overgesubsidieerd. Het Energiedecreet voorziet om de 3 jaar in een herberekening van de onrendabele toppen van de verschillende technologieën. Als het verschil tussen de onrendabele top en de steun voor een bepaalde technologie te groot wordt, dan wordt de steun gedifferentieerd om zo nauwkeurig mogelijk aan te sluiten bij de onrendabele top.

De Vlaamse energieadministratie heeft de opdracht gekregen om een aantal concrete voorstellen uit te werken. Op basis van die voorstellen zal ik met mijn collega’s van de Vlaamse Regering nagaan welke aanpassingen aan het huidig kader worden aangebracht.

Zo hebben we indicaties dat de prijs van PV-installaties, zeker voor grote installaties, sneller gedaald is dan werd verwacht toen het huidige dalende pad van minimumsteun voor de opkoop van groenestroomcertificaten werd uitgetekend. Ook de kostprijs voor de verbranding van biomassa in omgebouwde steenkoolcentrales en de verbranding van restafval zal worden bekeken.

De Vlaamse energieadministratie zal een vervroegde evaluatie van de zogenaamde ‘onrendabele toppen’ voor deze minimumsteun nog dit jaar uitvoeren. Indien uit deze evaluatie zou blijken dat de minimumsteun sneller kan dalen dan op dit moment in het decreet gepland, zal een aangepast dalingstraject worden voorgesteld. Eventuele wijzigingen zullen er echter steeds op gericht zijn investeringen in hernieuwbare energie en decentrale energieproductie voldoende aantrekkelijk te houden, een goede mix van technologieën na te streven en een duidelijke en haalbare tijdshorizon te hanteren om de stabiliteit van het investeringsklimaat te garanderen.

In algemene termen kan ik stellen dat Vlaanderen heel wat inspanningen zal moeten leveren om de Europese doelstellingen op het vlak van hernieuwbare energie te behalen. Dit vergt actie op verschillende vlakken. We moeten zowel een markt voor hernieuwbare energie tot stand brengen, wat we in Vlaanderen doen door middel van groenestroomcertificaten, als zorgen dat er Vlaamse bedrijven zijn die zich op deze markt kunnen begeven. De strategie die overheidsbedrijven volgen om te bepalen in welke bedrijven zij al dan niet investeren,

behoort echter niet tot mijn bevoegdheden. Ik suggereer dat u uw vragen hierover richt aan mijn collega Ingrid Lieten, die bevoegd is voor het economisch overheidsinstrumentarium. Wij hebben die vragen inmiddels al doorgespeeld aan het kabinet van minister Lieten. Ze zal graag op uw vragen antwoorden.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, ik dank u voor het antwoord. De Vlaamse Regering is bijna een jaar bezig. Het is inderdaad niet uw bevoegdheid, maar bij de vorming van de Vlaamse Regering in 2009 werd het project ‘Vlaams energiebedrijf’ toch in het vooruitzicht gesteld. Het was een belangrijk speerpunt en zelfs een symbooldossier voor een bepaalde partij. Tot nu toe blijven die plannen vaag.

Ik zal de vraag inderdaad ook stellen aan minister Lieten. Ik denk dat iedereen hier voor hernieuwbare energie is en voor het energiebedrijf, maar ik denk dat er binnenkort toch snel keuzes zullen moeten worden gemaakt. Gaan we verder met een subsidiëeringsfonds om projecten in de sector van de hernieuwbare energie te betoelagen, of wordt het een participatiemaatschappij of wordt er geclusterd? Ik herhaal nogmaals mijn oproep. In de toekomst zullen de middelen schaarser worden. Op welke manier zullen ze op de meest efficiënte manier worden ingezet – het zal waarschijnlijk via clusteren gebeuren – vooral om de hoogst toegevoegde waarde voor het milieu te realiseren? Zonne-energie is dan ondergeschikt aan windenergie.

Ik noteer uw antwoord en ik zal mijn vraag indienen bij minister Lieten om de stand van zaken van het Vlaams energiebedrijf te vernemen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik begrijp wat de heer Decaluwe wil zeggen met het stimuleren van de meest efficiënte vormen van hernieuwbare energie, maar ik denk dat er ook een gevaar in schuilt.

De bedoeling van het certificatensysteem is om de onrendabele top voor elke vorm van hernieuwbare energie weg te werken, ook niet meer dan dat. Het betekent inderdaad dat vandaag subsidies voor zonnepanelen duurder zijn dan het subsidiëren van windenergie. U moet dat ook zien als een vorm van innovatiebeleid. We zien, gelukkig maar, dat de onrendabele top in de verschillende vormen van hernieuwbare energie snel afneemt en dat bij elke verdubbeling van het geïnstalleerd vermogen de kostprijs met 20 percent daalt. We moeten eigen bedrijven in de markt zetten, want straks zijn die vormen van hernieuwbare energie even competitief als conventionele vormen van stroomopwekking. Als we er nu niet voor zorgen dat we eigen bedrijven hebben, ook in de sector van de zonnepanelen en in de voorlopig nog duurdere vormen van hernieuwbare energie, dan missen we de boot. Vlaanderen mag dat niet doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de vertegenwoordiging van het Vlaamse Gewest bij jaarvergaderingen van sociale huisvestingsmaatschappijen

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de vertegenwoordiging van het Vlaamse Gewest in de algemene vergadering van de sociale huisvestingsmaatschappijen

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag is ingegeven door de bekommernis die verschillende bouwmaatschappijen en leden van de raad van bestuur de voorbije weken geuit hebben. Het verraste mij wel een beetje.

Het Vlaamse Gewest participeert in bijna alle sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM) in Vlaanderen. Meestal gaat het om een zeer belangrijk aandeel, namelijk een vijfde van het kapitaal. Dit was een bewuste en uitdrukkelijke keuze van de wetgever destijds, precies omwille van het groot maatschappelijk belang van de SHM's in Vlaanderen.

Tot voor enkele jaren belastte de minister van Financiën en Begroting de commissarissen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) met de vertegenwoordiging van het gewest in de jaarlijkse algemene vergadering. Sinds de opheffing van het ambt van commissaris van de VHM in het kader van beter bestuurlijk beleid (BBB) waarbij het toezicht werd toebedeeld aan de toezichthouders van het intern verzelfstandigd agentschap (IVA) Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO), blijkt het Vlaamse Gewest niet meer vertegenwoordigd te zijn op de algemene vergaderingen.

Deze structurele afwezigheid tijdens dergelijke vergaderingen leidt ertoe dat – en dat is pijnlijk want dan krijg je als zetelend parlamentslid te horen dat je zelf je verantwoordelijkheid niet neemt – in sommige gevallen het vereiste quorum van de aanwezige aandeelhouders, bijvoorbeeld bij statutenwijzigingen, niet wordt behaald, waardoor een nieuwe algemene vergadering georganiseerd moet worden, met alle bijkomende kosten van dien. Dit is een vrij markante vaststelling op het ogenblik dat de toezichthouders de uitgave van iedere euro door een SHM tegen het licht houden vanuit de controle op een goed en zuinig beheer.

Minister, zijn er tussen u, als bevoegd minister voor Wonen, en de minister van Financiën en Begroting in het verleden afspraken gemaakt om het Vlaamse Gewest niet meer aanwezig te laten zijn op die vergaderingen? Zo ja, wanneer gebeurde dat, wat was de inhoud van die afspraken en vanuit welke argumentatie? Of is de huidige praktijk de resultante van een onvolkomenheid in de transitie volgens de principes van beter bestuurlijk beleid? Dan had ik daar graag wat meer duidelijkheid over gehad.

Deelt u onze mening dat vanuit het oogpunt van de perceptie die structurele afwezigheid absoluut geen goed signaal is ten aanzien van Vlaanderen en ten aanzien van de sociale huisvestingsmaatschappijen, terwijl wij de lat vanuit het Vlaamse Gewest zo hoog leggen voor de bouwmaatschappijen om een rol op te nemen in de sociale woningbouw? Zijn er redenen voor die structurele afwezigheid? Vindt u dat verantwoord? Welke stappen wilt u ondernemen opdat het Vlaamse Gewest opnieuw veel actiever zijn rol kan spelen?

Ik weet dat u bezig bent met de operatie rond erkenningen en herstructurering. Is die afwezigheid misschien een bewuste strategie geweest in dat kader? Ik denk het niet, maar ik zou toch graag wat meer uitleg krijgen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, collega's, door een misverstand heb ik een vraag over hetzelfde onderwerp als mevrouw Heeren. Ik was in de veronderstelling dat mevrouw Heeren op de markt stond, dus had ik zelf een vraag voorbereid. *(Gelach)*

Minister, het betreft hier een probleem dat al jaren toeneemt. Bij ons in de streek werd het vorig jaar ook al gesignaleerd. Ik denk dat het Vlaamse Gewest in een aantal bouwmaatschappijen zelfs met een soort blokkeringsminderheid zit, met een aandeel van 20 à 25 percent. Hoe wordt die volmachtenhistorie eigenlijk precies georganiseerd? Ik heb de indruk dat men vanuit de bouwmaatschappijen begint te telefoneren om die volmachten te krijgen, maar het lukt van geen kanten om dat binnen te krijgen, met een nieuwe algemene vergadering tot gevolg, met een nieuw aangetekend schrijven, wat dan weer geld kost enzovoort. Dat staat haaks op het feit dat men op een aantal punten vaak goede controles

doet, maar op andere punten ook aan muggenzifterij doet. Het zou misschien goed zijn dat het de laatste keer is dat dat op zo'n manier georganiseerd wordt en dat u de nodige initiatieven neemt om dat, tegen de golf van algemene vergaderingen van volgend jaar, zo snel mogelijk recht te zetten.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, collega's, de problematiek die wordt aangehaald door mevrouw Heeren en de heer Decaluwe is ons bekend, onder meer door het feit dat wij, naar aanleiding van vragen daarover van een huisvestingsmaatschappij in september 2009, daarover contact hebben gehad met het kabinet van minister Muyters. Ik kom daar zo dadelijk op terug.

De huidige situatie en bevoegdheidsverdeling zijn een voortzetting van de vroegere situatie op federaal niveau, die bij de regionalisering eind jaren 80 werd overgenomen. Graag wil ik u dan ook nog wat historische duiding geven, waaruit inderdaad zal blijken dat de transitie binnen het beleidsdomein Wonen ingevolge BBB mee aan de grondslag ligt van het door u en door mij vastgestelde probleem.

Tot aan BBB en meer bepaald tot aan de volledige implementatie van het toezicht door de Inspectie RWO op de sociale huisvestingsmaatschappijen eind 2008, gaf de minister bevoegd voor Financiën en Begroting steeds een volmacht aan de VHM-commissaris om in naam van het Vlaamse Gewest een dergelijke algemene vergadering bij te wonen en een standpunt in te nemen. Aangezien de VHM-commissaris zowel in naam van de minister voor Wonen als van de minister voor Financiën en Begroting optrad, gebeurde die mandaatgeving steeds in overleg met de minister voor Wonen.

Ingevolge BBB en meer bepaald ingevolge de afschaffing van de VHM-commissaris en diens vervanging door een toezichthouder, komt het enkel nog de minister bevoegd voor Financiën en Begroting toe om een gevolmachtigde aan te duiden. Het is duidelijk dat die opdracht in geen geval kan worden toebedeeld aan de toezichthouder. Dat zou volledig onverenigbaar zijn met zijn strikt omschreven taak.

Het staat de minister van Financiën en Begroting vrij om om het even wie aan te duiden. Zelf weet ik dat nog in een recent verleden volmachten werden toegekend door de minister bevoegd voor Financiën en Begroting, zodat iemand van de administratie Wonen aanwezig kon zijn om het standpunt van het Vlaamse Gewest te vertolken tijdens een fusieoperatie. Natuurlijk blijf ik graag bereid om binnen mijn eigen administratie op zoek te gaan naar kandidaten, maar zoals gezegd, ben ik in deze aangelegenheid niet aan zet.

Verder deel ik natuurlijk uw mening dat een structurele afwezigheid vanuit het Vlaamse Gewest als aandeelhouder echt geen goed signaal zou zijn. Deze participaties zijn belangrijk om mee te kunnen wegen op belangrijke beslissingen binnen een sociale huisvestingsmaatschappij. In dat opzicht herinner ik graag aan de beleidsintentie uit het regeerakkoord om een verplichte participatie van 25 percent op te nemen in elke nieuwe erkende sociale huisvestingsmaatschappij. Als we dat effectief zouden doen, dan moeten we er ook iets mee doen natuurlijk, daarover ben ik het volledig met u eens.

Precies naar aanleiding van deze vragen om uitleg heb ik opnieuw contact opgenomen met het kabinet van de minister van Financiën en Begroting. Er is afgesproken dat telkens als ik daarom verzoek, de minister van Financiën en Begroting daadwerkelijk een gevolmachtigde zal aanduiden.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Ik mag er dus van uitgaan dat het voor volgend jaar opgelost is?

Minister Freya Van den Bossche: Wij gaan daar ook van uit. Dat is ons op die manier beloofd door minister Muyters.

Mevrouw Veerle Heeren: Heel goed, dank u wel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de OCMW-steun aan mensen met energieschulden

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat over een ondertussen oud zeer, namelijk de werking van de lokale adviescommissies (LAC's). Een oud zeer, in die zin dat daar al een tijdje capaciteitsproblemen zijn. Die mensen hebben heel veel werk, en de werking van de LAC's verschilt van OCMW tot OCMW. De aanleiding voor deze vraag om uitleg is een communicatie van de VVSG, maar daarover straks meer.

De werking van de LAC's is iedereen bekend: georganiseerd in de schoot van het OCMW, geeft de LAC een bindend advies over bijvoorbeeld het al dan niet afsluiten van elektriciteit of gas bij de gebruikers. Blijkbaar is er een voorontwerp van besluit dat vanuit het Vlaams Energieagentschap (VEA) is voorgelegd voor advies aan de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). De VVSG heeft hierop gereageerd. De minister voorzag in een aantal extra zaken die zouden gebeuren of die zouden worden voorgelegd aan de LAC's. Het voorontwerp voorziet erin dat de netbeheerder/leverancier schulddossiers vanaf 1000 euro voor gas en elektriciteit samen, naar de LAC's doorstuurt. Het OCMW zou dan via de LAC het dossier in al zijn facetten moeten onderzoeken en samen met de gebruiker en leverancier naar een oplossing zoeken.

De impact op het terrein van dit voorontwerp is niet te onderschatten, zo stelt de VVSG. OCMW's doen al heel wat inspanningen om mensen met energieschulden bij te staan. De laatste jaren is het aantal dossiers enorm gestegen. De cijfers spreken voor zich. Vorig jaar werden er bijna 80.000 problematische dossiers doorgestuurd. Dat is 13 percent meer dan in het jaar daarvoor. Het eerste trimester van 2010 was al goed voor bijna 25.000 nieuwe dossiers.

OCMW's zijn graag bereid om in deze zelf proactief op te treden en de LAC's zijn hiervoor een goed instrument, ook voor de OCMW's. De verwachtingen en de ideeën die in het voorontwerp van besluit staan, kunnen ze dan ook steunen. Alleen bij de praktische uitvoering zijn er blijkbaar heel wat vragen. De OCMW's kunnen deze situatie enkel maar aan, zo stellen ze, als daar de nodige Vlaamse steun tegenover staat. Als de Vlaamse overheid de OCMW's een nieuwe, uitgebreidere opdracht geeft, dient ze eveneens in te staan voor de nodige ondersteuning. Het federale energiefonds biedt hier geen oplossing omdat het te beperkt en te fragmentair is. De LAC's zijn nu eenmaal zeer arbeidsintensief.

Minister, wat is uw visie over het stijgend aantal dossiers bij de LAC's? Het eerste trimester van 2010 is nu al goed voor 25.000 nieuwe dossiers. Hoe denkt u dat op te vangen? Kunt u meedelen hoe u dat op iets langere termijn ziet? Bij monde van de VVSG vragen de OCMW's, en dus de LAC's, een concrete ondersteuning in de uitoefening van de taken, opgenomen van het voorontwerp. Welke maatregelen zult u vanuit het Vlaamse niveau voorstellen om dat mee te helpen opvangen? Is er al overleg gepleegd met de netbeheerders inzake de uitvoering van het voorontwerp? Indien ja, wat is de uitkomst van dat overleg? De OCMW's hebben een aantal vragen over de communicatie met onder andere de netbeheerders. Die zou beter kunnen. Ze vragen ook daar of de Vlaamse overheid via het voorontwerp in overleg met de netbeheerders een aantal maatregelen zou kunnen nemen. Aangezien het voorontwerp een onderscheid maakt tussen de zomer- en de winterperiode, schept dit een vertekend beeld, zo stelt de VVSG, en leidt dit tot een misleidend oplaadgedrag van de gebruikers, die het al moeilijk hebben om te budgetteren. Kunt u zich in de opmerkingen van

het OCMW's en de VVSG vinden? Bent u bereid om overleg te plegen met de VVSG en de netbeheerders?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik ben benieuwd naar het antwoord van de minister. De vraag van de heer Bothuyne gaat over de extra kosten waarmee de LAC's worden opgezaaid ten gevolge van extra dossiers die daar worden ingediend, en de extra kwaliteitsvereisten die men aan de LAC's stelt voor de behandeling van die dossiers. Ik ben vooral nieuwsgierig naar het antwoord, omdat in het partijprogramma van de heer Bothuyne staat dat CD&V ook het sociaal fonds wil schrappen, dat gespijsd wordt via de federale bijdrage op elektriciteit en gas, en dat voorziet in de financiering van de basiswerking van de LAC. Het is belangrijk dat we een correcte financiering garanderen voor de werking van de LAC's. Maar het probleem zou nog eens veel groter kunnen worden indien de heer Bothuyne zijn programma zou kunnen realiseren. *(Opmerkingen van de heer Robrecht Bothuyne)*

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister, de vraag van de heer Bothuyne vormt één deelaspect van het probleem. We zien dat de LAC's uiteraard kunnen beslissen of elektriciteit, maar ook gas en water worden afgesloten bij de gebruikers. Ik zou hier ook willen oproepen om het probleem verder te onderzoeken en te kijken hoe het zit met waterleveringen. Als een kwetsbare huurder zijn waterfactuur niet betaalt, dan is in veel gevallen de privéverhuurder de eindverantwoordelijke. Ook daarover zou ik graag een antwoord hebben dat de zaak nader wordt bekeken.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mijnheer Bothuyne, veel mensen kunnen door de economische crisis hun schulden, en dus ook hun energieschulden, niet meer betalen, zodat ze worden gedropt door hun commerciële energieleverancier en bij de netbeheerder terechtkomen als sociale leverancier. Toch stelt men nu voor de derde maand op rij al vast dat het aantal klanten van de sociale leverancier stabiliseert. Dat betekent dat de instroom wordt gecompenseerd door de uitstroom, waarschijnlijk ook door de positieve invloed van de budgetmeter voor aardgas, die sinds september 2009 wordt uitgerold. Hierdoor kunnen de energie-uitgaven meer onder controle worden gehouden. Het aantal drops bij de commerciële leveranciers ligt overigens de afgelopen maanden ook duidelijk lager dan voorheen.

Het nieuwe voorstel in verband met het inbrengen van afbetalingsplannen in de budgetmeter leidt niet tot meer dossiers bij de LAC, veeleer integendeel. De dossiers tot 750 euro zullen voortaan autonoom door de netbeheerders worden behandeld, onder meer via het automatisch afbetalingsplan in de budgetmeter van 5 euro per week en per energievorm.

Er worden door de netbeheerders nog wel LAC-dossiers geagendeerd voor klanten met schulden groter dan 750 euro of voor klanten die een alternatieve regeling vragen. Maar dat is zeker niet de meerderheid van de schulddossiers. Tot nu toe kon de netbeheerder alle schulddossiers bij de LAC's agenderen met vraag tot afsluiting. De nu overwogen maatregel zou er veeleer voor moeten zorgen dat het aantal LAC-dossiers vermindert in plaats van verhoogt.

Zoals uiteengezet, zal de nieuwe regeling in principe geen aanleiding geven tot bijkomende LAC-dossiers. Wel zullen de LAC's vanaf volgende winter lijsten krijgen van klanten van wie op basis van hun oplaadgedrag wordt vermoed dat ze impliciet afgesloten zijn, met andere woorden zichzelf hebben afgesloten omdat hun krediet voor elektriciteit of aardgas opgebruikt is. De OCMW's kunnen deze afnemers dan proberen te contacteren om na te gaan of ze effectief in de kou zitten. Dit moet proactief handelen vanwege de OCMW's toelaten.

Het voorstel is uitgewerkt nadat werd vastgesteld dat Eandis en later ook Infrax al dan niet in gezamenlijk akkoord met de klant in de praktijk al een systeem van schuldafbouw in de meter

toepasten. Voordien waren beide regelingen verschillend en anders dan vastgelegd in het besluit, dat voorziet in een inbreng in de budgetmeter van maximaal 35 percent van het opgeladen bedrag. Het hanteren van een percentage van het opgeladen bedrag heeft echter tot gevolg dat men bij aardgas meer schulden aflost in de winter, wanneer ook de energiekost het zwaarst doorweegt. Er drong zich bijgevolg een nieuwe regeling op.

Het uitgewerkte voorstel zou er moeten voor zorgen dat een reglementaire uniforme procedure voor de afbouw van de schulden tot stand komt. Eandis heeft eind 2009 haar werkwijze en de voordelen die ze daarbij ziet toegelicht op een informatievergadering bij de VREG en het Vlaams Energieagentschap. Op deze vergadering waren ook de vzw Samenlevingsopbouw provincie Antwerpen en de VVSG uitgenodigd. Ook mijn kabinet was vertegenwoordigd. Samenlevingsopbouw en de VVSG hebben eind januari een eerste advies bezorgd over deze aanpak. Er werd over een ontwerpregeling advies gevraagd aan de netbeheerders en aan de leden van het verticaal permanent armoedeoverleg.

Er is geen enkel bezwaar tegen dat de brief van de netbeheerders in verband met een vermoeden van betalingsproblemen met de budgetmeter zou vermelden dat de gebruikers zich tot het OCMW kunnen wenden. Het komt trouwens de proactiviteit ten goede. Over de precieze vorm en inhoud van de typebrieven zal nog overleg met de netbeheerders plaatsvinden.

De algemene problematiek van de LAC's wordt door mijn kabinet van nabij opgevolgd in samenwerking met het kabinet van minister Vandeuren, die hierbij rechtstreeks betrokken partij is. Over de problematiek van de waterfacturen is er overleg met minister Schauvliege, die daarvoor bevoegd is.

De heer Robrecht Bothuyn: Dank voor het duidelijke antwoord. De VVSG maakt blijkbaar een verkeerde inschatting van de impact van de voorstellen. Hoort bij uw vermoeden ook een becijfering? U zegt dat er minder dossiers komen als u dit doet. Kunt u dat cijfermatig aantonen?

U zegt dat we in de communicatie zaken kunnen verbeteren en versterken, onder andere in de brief. Daarin hebt u gelijk, denk ik. Ik heb nog geen duidelijk antwoord gehoord op de vrees van de VVSG met betrekking tot de budgettering en het voorstel om de zomer- en winterperiodes anders aan te pakken.

Minister Freya Van den Bossche: Vroeger kwamen alle dossiers automatisch naar de LAC's. Dat is door de nieuwe regeling niet meer het geval. Wij kunnen u cijfers bezorgen over het aantal dossiers met schulden onder 750 euro.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■